

เลี้ยงชันโรงหรือผึ้งจิ๋ว แผลงเงินล้าน สร้างรายได้ที่ไม่จืด

ผู้เขียน	กัลยดา ชุ่มอินทรจักร
เผยแพร่	วันศุกร์ที่ 29 มกราคม พ.ศ.2564

“ผมก็เป็นคนหนึ่งเริ่มจากศูนย์ ลองผิดลองถูกล้มลุกคลุกคลานมาหลายรอบ เริ่มต้นใหม่ก็หลายครั้ง แต่สิ่งหนึ่งที่ผมไม่เคยทิ้งคือ การได้ทำในสิ่งที่ผมรัก อดทนต่อคำดูถูก ผมอาจไม่ได้มีต้นทุนชีวิตที่ดีมาก แต่สิ่งที่ผมมีคือ หนึ่งสมอง สองมือ สองเท้า ดังนั้น หากคุณเป็นคนหนึ่งที่กำลังรู้สึกท้อแท้ ขอให้คุณตั้งสติแล้วมองหาตัวเองให้เจอ เมื่อเจอแล้วจงหาโอกาสให้ตัวเอง เพราะในวิกฤติครั้งใหญ่นี้ อาจเป็นจุดเปลี่ยนของชีวิตคุณ ที่จะทำให้คุณได้เริ่มต้นเป็นนายตัวเอง ได้ทำในสิ่งที่คุณรักและอยู่กับคนที่รักคุณก็ได้” คุณนพเก้า ใจสมุทร กล่าวไว้

เกษตรกรหนุ่ม **คุณนพเก้า ใจสมุทร** วัย 33 ปี แห่งบ้านสวนจิรัชจันทร์ ผู้ที่นำร่องของความสำเร็จไปล่วงหน้าแล้วท่านหนึ่ง กับศรีภรรยา **คุณอุไรวิมล วังบุญ** ที่ช่วยเป็นฝ่ายการตลาด คุณนพเก้า ผู้ที่สู้อยู่ไม่ถอยจากการเลี้ยงผึ้งจิ๋วหรือชันโรง เพื่อเป็นการสร้างรายได้จากเมื่อก่อนเป็นอาชีพเสริม เดี่ยวนี้มาทำเป็นอาชีพเต็มตัวและสร้างรายได้ที่มั่นคง จนเป็นศูนย์เรียนรู้ของผู้ที่สนใจมากมาย รวมทั้งการนำชันโรงมาแปรรูปเป็นสินค้าทั้งอาหารและเครื่องสำอาง เวชภัณฑ์ต่างๆ จนมีชื่อเสียงระดับหนึ่ง

ทำไม ถึงมีแนวคิดที่จะเลี้ยงชันโรงหรือผึ้งจิ๋ว

อาชีพเกษตรกรรมถือเป็นอาชีพอิสระ แต่การเลือกอาชีพที่เหมาะสมกับตนเองและสิ่งแวดล้อมที่มีอยู่นั้นจำเป็นมาก นั่นหมายถึงการบ่งชี้ถึงความสำเร็จในอนาคต

การเลี้ยงชันโรงหรือผึ้งจิ๋ว การดึงเอาแมลงที่มีอยู่ในธรรมชาติมาปรับตัวให้อยู่ใกล้บ้านและให้เกิดปริมาณที่สร้างให้เป็นรายได้จากน้ำผึ้งชันโรงที่มีคุณค่าทางยาสูง และยังช่วยผสมเกสรเพื่อเพิ่มผลผลิตให้กับสวนผลไม้ของชาวสวนอีกด้วย

ชันโรง เป็นแมลงที่มีอยู่ในธรรมชาติ ตามบ้านเรือนไทยก็มี คนสมัยก่อนไม่ชอบชันโรง เพราะมักจะสร้างรังตามบ้าน ยางจากรังของชันโรงทำให้บ้านเลอะเทอะ แต่ปัจจุบันนี้คนเริ่มหันมาเห็นคุณค่า ประโยชน์อันมากมายของชันโรง จึงเป็นที่สนใจและศึกษาเรียนรู้เรื่องการเลี้ยงชันโรง ชันโรงเป็นแมลงตัวเล็กๆ ที่ไม่มีเหล็กไน หรือเรียกกันอีกอย่างว่า “**ผึ้งจิ๋ว**” แมลงตัวเล็กๆ เหล่านี้จะกินเฉพาะ

น้ำหวานจากดอกไม้เท่านั้น โดยไม่กินน้ำเชื่อมที่มักใช้เป็นอาหารในฟาร์มเลี้ยงผึ้งทั่วไป ชันโรงจะกินน้ำหวานจากดอกไม้ทุกชนิด จึงมีการผสมผสานจากดอกไม้มานานานชนิด ทำให้น้ำผึ้งจากชันโรงเป็นน้ำผึ้งที่มีคุณภาพสูง และมีราคาแพงกว่าน้ำผึ้งธรรมดาหลายเท่า และยังนำส่วนของชันโรงที่เรียกว่า **พรอพอริส** มาทำเป็นยาและเครื่องสำอาง

จากแมลงตัวเล็กจิ๋วนี้ สู่การทำให้คนมีรายได้ นั่นเป็นสิ่งที่น่ายกย่องในความอุตสาหะของพลังงานจิ๋วที่สามารถผลิตสิ่งที่มีคุณค่าสู่มวลมนุษย์ การสร้างรังให้เขาอยู่สุขสบาย อากาศถ่ายเทดี เขาก็มีพลังสร้างงานให้เราฉันทัดก็ฉันทัน เป็นเหตุผลหลักที่ว่าถ้ารังเหมาะกับผึ้งจิ๋วก็จะให้น้ำผึ้งแก่เรามาก ผึ้งจิ๋วไม่เครียดก็จะขยันหาน้ำผึ้งให้ได้มากๆ

เลี้ยงยากมัย เป็นคำถามพึ้นๆ ที่ทุกคนอยากรู้

“ไม่ยากครับ ต้นทุนแรกๆ คือต้องมีใจรักและมุ่งมั่น และอย่ายอมแพ้ ผมว่าอาชีพเลี้ยงผึ้งชันโรงนี้ทำให้เราได้อยู่กับธรรมชาติและยังอนุรักษ์ธรรมชาติอีกด้วย ที่ไหนไม่มีต้นไม้ ที่นั่นก็ไม่มีผึ้งชันโรงอยู่ และยังมีความอ่อนไหวต่อสารเคมีด้วย ที่ไหนใช้สารเคมีในการปราบศัตรูพืชมาก ผึ้งชันโรงก็ไม่สามารถอยู่ได้ เป็นการกลั่นกรองเรื่องของการวัดค่าสารเคมีไปในตัวด้วย ส่วนการเลี้ยงนั้น ต้องมีแหล่งพืชที่มียางถึงจะดี เช่น สวนมะม่วง สวนลำไย สวนเงาะ มะปราง มะยงชิด เป็นต้น หรือดอกไม้หลากหลายชนิด เพราะธรรมชาติของชันโรงนั้นจะไม่เลือกเกสรดอกไม้หรือไม่เลือกชนิดดอกไม้แน่นอน แต่จะชอบไม้ที่มียางทุกชนิด รวมถึงดอกไม้ด้วย ”
คุณนพเกล้า บอก

เมื่อผึ้งจิวชั้นโรงสร้างรายได้

ราคาน้ำผึ้งชั้นโรง 1 ลิตร ได้ราคา 1,500 บาท ราคาค่อนข้างดีและเป็นที่ต้องการของตลาดในปัจจุบันนี้มาก ถือว่ายังเป็นที่ต้องการของตลาดอีกมาก จากการจำหน่ายน้ำผึ้งชั้นโรง รังพ่อแม่พันธุ์ อุปกรณ์การเลี้ยง คอร์สอบรม ผลิตภัณฑ์สกินแคร์ ส่วนรายได้จากการประกอบรังชั้นโรงขายราคาขั้นต่ำ ชุดละ 1,500-10,000 บาทขึ้นไป พร้อมทั้งพ่อพันธุ์แม่พันธุ์ชั้นโรง การที่มีหลายราคานี้ขึ้นอยู่กับสายพันธุ์ของผึ้งจิวมีหลายสายพันธุ์ ตั้งแต่ขนาดเล็กจิวไปจนถึงสายพันธุ์ที่ใหญ่เท่ากับผึ้งหลวง ชั้นโรงพันธุ์ใหญ่ก็หาอาหารได้ปริมาณมากกว่าสายพันธุ์ที่มีขนาดเล็ก

ธรรมชาติของชันโรงนั้นต้องการเกสรมากกว่าน้ำหวาน เพื่อไปเตรียมอาหารที่มีความหนาแน่นสูง เมื่อนางพญา วางไข่ลงไปแล้วสามารถฟักอยู่ในผิวอาหารได้ ชันโรงมักจะตอมดอกไม้ที่มีโครงสร้างเป็นดอกเปิดมองเห็นเกสร ได้ชัดเจน และมีปริมาณเกสรมาก โดยทั่วไปชันโรงจะเก็บเกสร ร้อยละ 80 และเก็บน้ำหวานเพียง ร้อยละ 20 การเก็บเกสรของชันโรงบนดอกไม้จะลงตอมดอกทุกดอก โดยไม่มีพฤติกรรมการเลือกชอบ และหากินใน บริเวณไม่ไกลจากรังมากนัก จึงทำให้น้ำผึ้งชันโรงนั้นมีราคาค่อนข้างสูงและเป็นที่ต้องการของตลาด

“ผมตัดสินใจเลือกอาชีพเลี้ยงชันโรงหรือผึ้งจิวเป็นอาชีพ ตอบได้เลยว่า ผมอยู่ได้เพราะผึ้งจิวชันโรงครับ และ ภรรยาผมยังได้ศึกษาเรื่องการแปรรูปผลผลิตทั้งหมดของผึ้งจิวหรือชันโรงมาเป็นรูปแบบของสบู่เพื่อสมุนไพรที่มีส่วนผสมของผึ้งจิวเป็นหลักและน้ำผึ้งบริสุทธิ์ ที่ได้จากผึ้งจิวที่คัดเลือกคุณภาพ ที่มีกลิ่นหอมจากดอกไม้ ธรรมชาติรอบๆ สวน รวมทั้งยังหอมด้วยสมุนไพรหลากหลายที่ผึ้งจิวไปสรรหามาเก็บในรัง ตอนนี้ที่สวนผมได้ พัฒนาตัวล่อผึ้งจิวเข้ารัง หรือเรียกว่า ฟิโรโมน เป็นที่ต้องการของตลาด จากการที่ผมทดลองเป็นเคล็ดลับของ ผม ขายดีและทำให้เกษตรกรมือใหม่ทำงานได้ง่ายขึ้น บรรจुขวดใช้ทาปากปล่องกล่องรังผึ้งจิว ความรู้ไม่มีที่ สิ้นสุด ถ้าใจรักและคร่ำหวอดอยู่กับงานที่เรารับผิดชอบก็สร้างเงินได้ครับ” คุณนพเกล้า กล่าว

ใช้พื้นที่ในการเพาะเลี้ยงเหาะมัย

มีวิธีเลี้ยงกี่แบบ

พื้นที่เลี้ยง ขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อมใกล้เคียงด้วย คุณณพเกล้าเพาะเลี้ยงที่จังหวัดปทุมธานี 11 ไร่ มีทั้งหมดหลายร้อยรัง ขอให้มีแหล่งอาหาร สำหรับมือใหม่สามารถเลี้ยงข้างบ้านได้ ถ้ามีแหล่งอาหารและแหล่งน้ำ

นอกจากนี้ ยังมีเลี้ยงอีกที่หนึ่งคือ จังหวัดตรัง

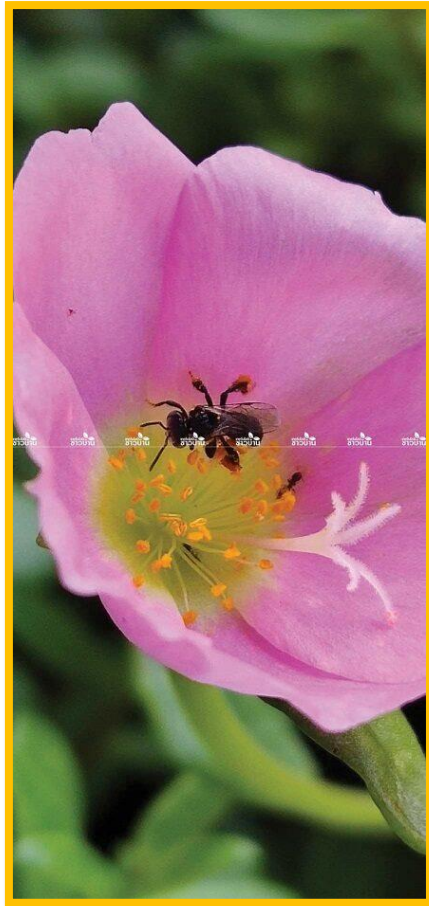
การเพาะเลี้ยงในปัจจุบันนี้มีหลายแบบ แต่ที่ประสบความสำเร็จตรงที่ผ่านมาของผมนจนถึงปัจจุบันถือว่าประสบความสำเร็จระดับหนึ่งนั้น มีสองวิธีคือ เลี้ยงในกระบอกไฟ และเลี้ยงในกล่องหรือลังไม้ ดังนี้

การเลี้ยงในกระบอกลังไม้

1. ใช้กระบอกลังไม้แห้ง ด้านในไม่มีขุย ขนาดกว้างประมาณ 3-4 นิ้ว ยาว 1-2 ฟุต เจาะรูด้านหน้า ถาสองข้อให้เจาะทะลุตรงกลางโดยเหล็กเส้นกระทุ้งผ่าน
2. ใส่หัวเชื้อฟิโรโมนล่อชันโรงรอให้แห้ง 1 คืน
3. นำไปล่อตามสถานที่ต่างๆ ที่มีชันโรง
4. เมื่อชันโรงเข้าแล้ว 2-3 เดือน จึงย้ายลงกล่องเลี้ยง เพื่อง่ายต่อการเก็บน้ำผึ้งและขยายพันธุ์

การเลี้ยงในกระบอกลังไม้ก็ดี แต่รังไม้ใช้ได้ครั้งเดียวก็ต้องทิ้ง เพราะผาออกตอนเก็บน้ำผึ้งก็นำกลับมาใช้ไม่ได้แล้ว จะต้องเปลี่ยนรังกระบอกลังไม้ทำให้ยุ่งยากกว่า แต่ผลของการให้น้ำผึ้งเหมือนกันกับรังกล่องไม้

เลี้ยงในกล่องหรือลังไม้ การเลี้ยงรัง (กล่องเลี้ยงชันโรง)

1. ต้องหาง่าย ราคาไม่แพง ใช้ประโยชน์ได้ดี สะดวกในการปฏิบัติงาน
2. รังต้องรักษาอุณหภูมิได้คงที่ และคงทนต่อสภาพแวดล้อมภูมิอากาศได้ดี
3. ชันโรงแต่ละชนิดมีขนาดการสร้างรังแตกต่างกัน จำเป็นต้องมีรังขนาดความกว้างตามชนิดของชันโรง
4. รังต้องสามารถแยกขยายได้ง่าย สะดวกในการปฏิบัติงาน
5. สามารถสังเกตพฤติกรรมของชันโรงได้ง่ายและสะดวก

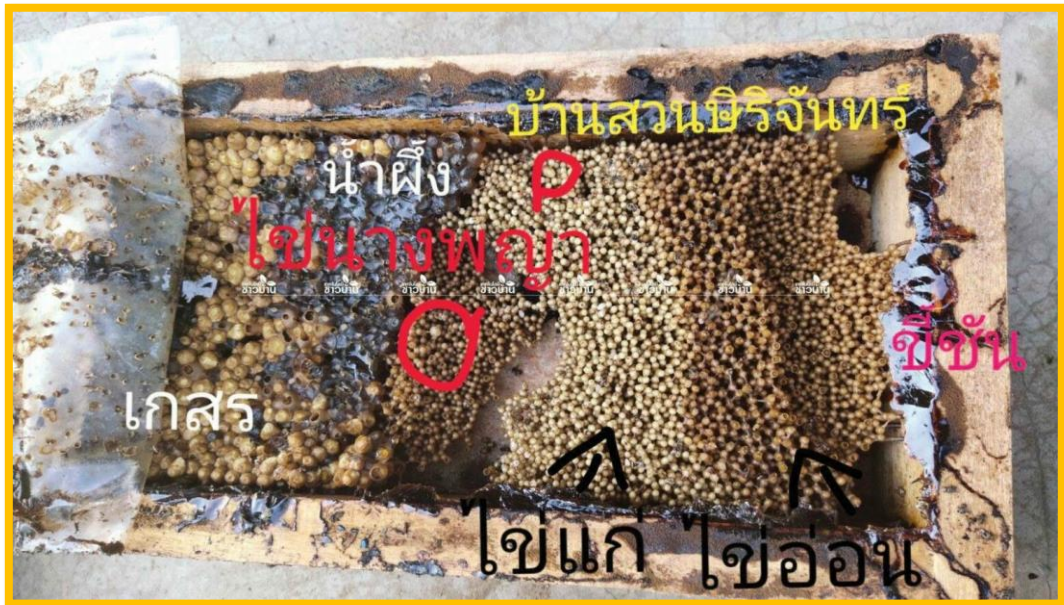
การเลี้ยงทั้งสองแบบโดยวางรังชันโรงให้กระจายครอบคลุมพื้นที่ เพื่อประสิทธิภาพในการหาอาหารและผสมเกสรในอัตราส่วน 4 รัง ต่อไร่ ไร่มีการบิน 300 เมตร จากรัง ถ้าให้ง่ายต่อการเลี้ยงผมก็แนะนำทั้งสองแบบได้ โดยเฉพาะในกระบอกไม้ไผ่ เมื่อชันโรงเข้าอยู่ติดแล้ว ประมาณ 2-3 เดือน ก็ย้ายลงกล่องเลี้ยง เพื่อง่ายต่อการเก็บน้ำผึ้ง

สายพันธุ์ที่เหมาะสมสำหรับเลี้ยงได้ทั่วทุกภาคในบ้านเรา

ในบ้านเรามีหลายสายพันธุ์ ในที่นี้จะพูดถึงสายพันธุ์ตระกูลหลังลาย สายพันธุ์ขนเงิน สามารถเลี้ยงได้ทุกภาค สำคัญที่แหล่งอาหาร ต้องมียางไม้ เกสร น้ำหวานดอกไม้ และแหล่งน้ำ เท่าที่ผมได้ทดลองและลองผิดลองถูก มานั้น ก็สองสายพันธุ์นี้แหละครับ จากประสบการณ์ตรงของผมที่อยากจะแนะนำให้เกษตรกรมือใหม่ครับ

ในปัจจุบันนี้ที่สวนของคุณนพเกล้าได้สร้างกล่องที่มีหลายขนาดแล้วแต่ความเหมาะสมของแต่ละพื้นที่ พร้อมทั้งการใช้ไฟโรโมนหรือน้ำยาที่เลียนแบบกลิ่นเพื่อการดึงดูดชันโรงเข้ามาอยู่รังใหม่และสร้างรังให้เร็วขึ้น

ชั้นโรงหรือผึ้งจิว ในแง่ของการเป็นหมอยามาแต่โบราณกาล

ในสมัยโบราณนั้น มนุษย์มักสังเกตพฤติกรรมของชั้นโรงที่ออกเก็บรวบรวมชั้นผึ้ง (Propolis) ในทุกๆ วัน ซึ่งชั้นโรงจะออกหากินในระยะที่ไม่เกิน 300 เมตร ประกอบกับความเชื่อที่ว่ากันว่า ชั้นโรงมีความสามารถในการเลือกพืชที่มีสารนำมาฆ่าเชื้อโรคภายในรังของพวกมันได้ มนุษย์จึงนิยมปลูกพืชสมุนไพรที่ต้องการทำเป็นยารักษาโรคมาปลูกรอบๆ บริเวณรังของชั้นโรง เพื่อให้เหล่าชั้นโรงได้เก็บเกสรและน้ำหวานจากพืชสมุนไพร เมื่อมนุษย์นำผลผลิตจากชั้นโรงไม่ว่าจะเป็นเกสรผึ้ง หรือน้ำหวานมารับประทานก็จะมีสรรพคุณทางยาตามพืชสมุนไพรที่ปลูกไว้บริเวณรอบๆ รัง หากนำน้ำผึ้งจากชั้นโรงมาผสมกับยาสมุนไพรปั้นเป็นเม็ดกลมๆ เก็บไว้รับประทาน เรียกว่า ยาลูกกลอน

นอกจากได้น้ำผึ้งจากชั้นโรงแล้ว ประโยชน์อีกอย่างที่ได้จากชั้นโรงคือ พรอพอลิส (Propolis) คือสารเหนียวคล้ายยางไม้ มีสีน้ำตาลแก่จนเกือบดำ ผึ้งสร้างพรอพอลิส โดยที่ผึ้งงานเก็บรวบรวมยางไม้หรือของเหลวที่ได้จากใบ หน่ออ่อน จากตา หรือเปลือกพืชหลากหลายชนิดและนำมาผสมกับเอนไซม์ของผึ้งที่หลั่งออกมาจากต่อมบริเวณหัวและช่องท้องของผึ้งจิว

ประโยชน์ของพรอพอลิส

1. ใช้ในทางการแพทย์ นำมาสกัดสารที่ต่อต้านเชื้อราและเชื้อแบคทีเรีย เป็นส่วนประกอบในการทำ ยารักษาโรคมนุษย์และสัตว์ ใช้รักษาโรคที่เกิดจากเชื้อไวรัสใช้ผสมเป็นยารักษาโรคทาง หู คอ จมูก และโรคผิวหนัง
2. ใช้บรรเทาพิษที่เกิดจากผึ้งต่อย โดยขูดสารออกจากคอนผึ้งมาละลายในแอลกอฮอล์ หรือน้ำมันมะกอก เก็บไว้ใช้ทาเวลาถูกผึ้งต่อย จะบรรเทาอาการเจ็บปวดบวมได้
3. ใช้เป็นส่วนผสมในการทำเครื่องสำอาง

ท่านที่สนใจ สอบถามเพิ่มเติมเชิญติดต่อมาได้ที่ บ้านสวนศิริจันทร์ โดย คุณนพเก้า ใจสมุทร หรือ คุณอุไร วัฒน วัฒนบุญ เลขที่ 74 ตำบลทุ่งยาว อำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง 92180 เบอร์โทร. 062-394-4982

ที่มา : https://www.technologychaoban.com/bullet-news-today/article_170825